

rige Lovudkast, i Lovudkastet, saaledes som det blev bragt ind af Regjeringen, eller saaledes, som det blev vedtaget af Thinget. Det er denne Tilføining i § 7, der gjør det saa meget mere betænkeligt at gaae ind paa Udvalgets Forslag. Jeg troer, at man i det Hele overvurderer Brandsfaren ved denne Slags Indretninger. Naar de ere opførte af Grundmuur med Tegtag, er Faren ikke større end ved de fleste andre Bygninger. Det vilde være høist ubilligt, om man vilde lægge et saa stærkt Baand derpaa.

Der er Ingen, der kan sige, hvem det kan ramme, det kan ligesaa godt være de smaa som de store Fabriker. Naar den ærede Landstingsmand henviser til Ministeriets Dispensationsret, er det vel sandt, at den kan medvirke, men jeg skulde formene, at i saa Fald vilde Dispensationen blive anvendt hver Gang, Tilfældet forekom; det er jeg overbevist om. Jeg vilde vanskeligt kunne føre noget Bevis derfor, men jeg troer, at det vil vise sig i Tiden, og er det Tilfældet, maa man hellere have en bestemt Regel i Loven end en administrativ Afgjørelse. Hvad Bemærkningerne om Grundmuur af brændte Steen angaaer, veed jeg ikke, om den ærede Landstingsmands Ord vare rettede til mig; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at jeg troede, at der i § 11, naar Udvalgets Forslag vedtoges, maatte være en Definition paa „Grundmuur“, og at denne Definition ikke skulde søges i en indskudt Sætning. Naar der staaer deri „om endog et Skorsteensrør iøvrigt opføres af raae Steen, bør dog steds Skorsteenspiiben indtil I Alen under det Sted, hvor Røret passerer Taget, være brændte Steen, murede i Kalk eller Cement osv.“, er det jo navnlig de sidste Ord, der skulle give en Forklaring.

Boesen: Med den meget ærede Minister skal jeg være enig i, at det er meget uheldigt, naar man indlader sig paa Definitioner, som man ikke kan udføre tilfredsstillende, og jeg skal indrømme, at Definitionen af „Sted“ af Udvalget ikke tilfredsstiller mig. Jeg skal iøvrigt her henholde mig til den ærede 3die Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun). Jeg udbad mig Ordet, nærmest fordi der fra

et Par Medlemmers Side er nævnt „Dispensation“, og jeg vil i den Anledning særdeles lægge Thinget paa Hjerte at gaae ind paa Udvalgets Forslag til § 2 om, at Ordene „naar Branddirecteuren dertil giver Tilladelse“ gaae ud. Det forekommer mig, at det i det Hele taget er meget uheldigt, at en Lov kan undergives Dispensation, saaledes at man fastsætter en Lov, hvorefter Folk skulle rette sig, og saa siger: dersom I ikke synes om den, kan den nærmeste Dyrighed, der skal overholde Loven, dispensere fra den. Det forekommer mig at ville blive Tilfældet her, naar denne Ret lægges i Branddirecturens Haand. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre med Hensyn til Udvalgets Forslag til § 2.

Thalbitzer: Den høitærede Minister har udtalt idag, at det var bedre at overlade Fortolkninger som den, det ærede Udvalg er fremkommet med til Nr. 4, til hvert Steds Skik og Brug. Jeg veed ikke, om jeg har opfattet Ministeren rigtigt, at det skulde bestemmes af vedkommende Branddirecteur, hvad der skulde forståes ved „Sted“ eller ikke. Det forekommer mig ikke at være heldigt, om det saaledes blev fortolket paa forskjellig Maade trindtom i Landet. Den samme Frygt har jeg ogsaa havt ved Sagens første Behandling her. Jeg udtalte mig for nogle Udvidelser i de Bestemmelser, der gaves med Hensyn til Bygningernes Størrelse og Nærhed, der ere omtalte i § 1. Jeg har derfor med Fornøielse set det Forslag, som det ærede Udvalg har gjort under Nr. 4, og har derfor ikke fundet Anledning til at stille noget Endringsforslag til Paragraphen. Jeg troer, det er nødvendigt, saaledes som Ordet „Sted“ i Almindelighed opfattes paa Landet, at der kommer en Fortolkning deraf i selve Loven. Om den af Udvalget foreslåede er den correcteste og bedste, skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme. Imidlertid forekommer den mig forstaaelig og anbefalelsesværdig, og jeg for mit Vedkommende kan ikke for Dieblilket foreslaae nogen bedre. Jeg vil altsaa stemme for Udvalgets Forslag. Skulde dette Forslag ikke vinde Thingets Bifald, vil jeg ret indstændigt anmode Udvalget om, at det til Sagens 3die Behandling ikke opgiver